

NA POSTUPU

Básníka nemůže omluvit nic, ani jeho smrt.
A přece z jeho nebezpečného bytí
zůstává zde vžďycky ještě jaksi navíc
několik jeho znamení. A v nich
věru ne dokonalost, i kdyby jí byl ráj,
nýbrž pravdivost, i kdyby jí mělo být peklo ...

/NA POSTUPU/

Už ten, kdo dává, je ještě lakomý . . .
A přece nevěříme a stále na něco čekáme,
a je možné, že lidé stále na něco čekají
jen proto, že nevěří . . . Jsou osvíceni,
ale nevyzařují . . . Jsou chudokrevní,
ale jako by bez vylití krve nebylo nic,
jsou už zavrženi, ale stále ještě nevyobcováni,
jsou zvědaví, a přece stále ještě nenašli zrcadlo,
v němž se Helena-Helena
prohlížela zespondu-zespondu,
ba jsou tak hluší, že by rádi slyšeli
hlas Pána Krista na gramofonové desce . . .

A přece zatím všechno, všechno zde
je zázračné jen jednou:
jen jednou krev Ábelova,
která měla zničit všechny války,
jen jednou neopakovatelnost a nevědomí dětství,
jen jednou mladost a jen jednou zpěv,
jen jednou láska a současně být ztracen,
jen jednou všechno proti dědičnosti a zvyku,
jen jednou rozvázání smluvených uzlů, a tedy osvobození,
a jen jednou tedy podstata umění,
jen jednou všechno proti žaláři,
ledaže by sám Bůh chtěl na této zemi
vystavět si dům . . .

— — — — —

Už ten, kdo dává, je ještě lakomý . . .

A přece nevěříme a stále na něco čekáme,
a je možné, že lidé stále na něco čekají
jen proto, že nevěří . . . Jsou osvíceni,
ale nevyzařují . . . Jsou chudokrevní,
ale jako by bez vylití krve nebylo nic,
jsou už zavrženi, ale stále ještě nevyobcováni,
jsou zvědaví, a přece stále ještě nenašli zrcadlo,
v němž se Helena-Helena
prohlížela zespodu-zespodu,
ba jsou tak hluší, že by rádi slyšeli
hlas Pána Krista na gramofonové desce . . .

A přece zatím všechno, všechno zde

je zázračné jen jednou:

jen jednou krev Ábelova,

která měla zničit všechny války,

jen jednou neopakovatelnost a nevědomí dětství,

jen jednou mladost a jen jednou zpěv,

jen jednou láska a současně být ztracen,

jen jednou všechno proti dědičnosti a zvyku,

jen jednou rozvázání smluvených uzlů, a tedy osvobození

a jen jednou tedy podstata umění,

jen jednou všechno proti žaláři,

ledaže by sám Bůh chtěl na této zemi

vystavět si dům . . .

- - - - -

NIKDY

Byl jsi zadobře se zvířaty,
až na jednoho vlčáka.
Byl jsi zadobře s plazy,
až na jednoho hada.
Byl jsi zadobře s ptáky,
až na jednu sýkorku.
Byl jsi zadobře s věcmi
tak upřímnými jako
vrzání dveří v bytě Mozartově.
Byl jsi mnohdy zadobře s člověkem,
ale nikdy ne s lidmi, nikdy s lidmi,
kteří tě bez slitování
nutili zřít se světa
na dětském hřišti ...

/SBOHEM?/

see p. 271

MOTTO

Mně lidstvo bylo nic . . .
Já žil jsem pro člověka
a jeho drama,
a to zrovna tam,
kde dvojí bytost čeká
a je sama . . .

/SBOHEM?/

ABYS

Co všechno je nám zdánlivě nepodobné!
Co všechno nebereme na vědomí!
O čem o všem nevíme, kdy to začne!

„Chtěj nechtěj, první padající list osiky
řekl vám to doslova.
Co všechno vám řekl?“

Abych mlčel!

/SBOHEM?/

SMRT

Jsme si už dávno tváří v tvář,
ty jako ty a já jako strach.
Nic o tobě nevím. Víš ty, co je život?
A co tvoje oči? Možná
že vidíš všechno a já jen tebe.
Ale to, co je v ženě dole otevřeno,
děsím se políbit jako tvoje ústa
sevřená, umíněná, němá,
i čekající i očekávaná . . .

/ASKLÉPIOVI KOHOUTA/

BOROVICE

Jak je krásná ta stará borovice vejmutovka
na kopci tvého dětství,
které jsi dnes zase navštívil ...
Pod jejím šuměním vzpomínáš svých mrtvých
a přemítáš, kdy dojde na tebe.
Pod jejím šuměním je ti,
Jako bys dopsal poslední knihu
a měl teď mlčet a plakat,
aby rostlo slovo ...

Co byl tvůj život? Opouštěl jsi známé pro neznámé.
A osud tvůj? Usmál se na tebe jen jednou
a tys při tom nebyl ...

/BOLEST/

ZMRTVÝCHVSTÁNÍ

Stanislavu Zedníčkovi

Že po tomto životě zde mělo by nás jednou vzbudit
úděsné ječení trub a polnic?
Odpusť, Bože, ale utěšuju se,
že počátek a vzkříšení všech nás nebožtíků
bude ohlášen tím, že prostě zakokrhá kohout . . .

To potom zůstaneme ještě chvíli ležet . . .
První, kdo vstane,
bude maminka . . . Uslyšíme ji,
jak tichounce rozdělává oheň,
jak tichounce staví na plotnu vodu
a útulně bere z almárky kávový mlýnek.
Budeme zase doma.

/BOLEST/